

Hodnocení diplomové práce

Autor: **Pavλίna Běhalová**

Název: *Postižení dítěte jako faktor ovlivňující rodinné prostředí*

Předložená diplomová práce je pokusem souhrnně zpracovat aktuální problém: vliv postižení dítěte na jeho vlastní rodinu. Cílem práce je „definovat možné změny prostředí v rodinách s dítětem s postižením“ (s. 7).

Práce je rozdělena do pěti kapitol. V prvních dvou kapitolách a v první části třetí kapitoly převládá obecné pojednání nejprve o základních pojmech (dítě, postižení, rodina) a poté o rodině a o náročných životních situacích. V druhé části třetí kapitoly se autorka pokusila popsat a interpretovat reakce rodičů na sdělení o postižení dítěte a proces smířování se s touto skutečností. Za klíčovou považují čtvrtou kapitolu, v níž autorka uvádí možné změny ve fungování rodiny, v jejím systému i ve vztazích mezi jednotlivými členy rodiny. Pátá kapitola obsahuje čtyři kazuistiky.

Uspořádání práce je sice logické, ale vzhledem k množství pojednávaných dílčích témat ne tak docela přehledné. Vnější úprava práce je úhledná, ale z hlediska rozvržení textu místy ne zcela pochopitelná. Kromě normálně rozvržených stránek se totiž vyskytují některé stránky s velmi malým množstvím textu, jako např. s. 30, s. 32, s. 33 (16 řádek textu), s. 64 (15 řádek). Velké mezery mezi odstavci rovněž nepůsobí vždy dobře. Zejména v teoretických pasážích se potom zdá, jakoby byla práce jenom slovníkovým souhrnem krátkých definic a vysvětlení.

Autorka využila velké množství adekvátních materiálů. Určité pochybnosti můžeme mít o věrohodnosti materiálů převzatých z webových stránek občanských sdružení bez uvedení autora. Oceňuji, že autorka použila 7 zahraničních monografií a zajímalo by mě, jak k nim získala přístup (zda se jedná o publikace dostupné v knihovnách nebo on-line).

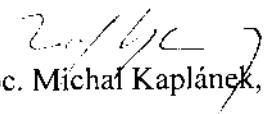
Po stránce formální najdeme v práci řadu nedůsledností v citacích. Někde jsou přímé citace uváděny bez uvozovek (např. na s. 66), jinde jsou bibliografické odkazy pod čarou prováděny nejednotně a ne zcela podle normy.

Po stránce jazykové úroveň práce kolísá. Větší část práce svědčí o tom, že autorka používala velmi dobře volené výrazy, a to tak, jak jsou používány v pramenech, kterých užívala. S tím ovšem kontrastují pasáže, kde autorka hovoří svými slovy (což je samo o sobě chvályhodné!) anebo ty, v nichž autorka zřejmě ve spěchu udělala nesprávné úpravy nebo zkrácení textu, takže věty nebo odstavce jsou potom nepochopitelné (např. s. 21, odst. 2; s. 24, třetí odrážka, poslední věta; s. 68, odst. 3). O tom, že autorka věnovala asi méně času korektuře svědčí také některé překlepy nebo vynechaná slova.

Z hlediska obsahu je třeba práci hodnotit jednoznačně jako zdařilou. Autorce se podařilo dosáhnout cíle, který si stanovila. Zajímavá je paralela mezi procesem přijetí zprávy o diagnóze u člověka v terminálním stádiu a mezi procesem postupného přijetí postižení vlastního dítěte, jak jej autorka prezentuje na s. 44-46. Doporučoval bych, aby diplomantka při obhajobě vysvětlila, jak přišla na tuto paralelu, a zda a do jaké míry se dá integrovat mezi ostatní popisy procesu smířování se rodiny s postižením dítěte. Za velmi užitečný považuji také stručný přehled obranných mechanismů na s. 40-42. Dalším podnětem pro obhajobu by mohla být diskuse o smyslu a přínosu kazuistik, které autorka zpracovala (pro ni osobně i pro verifikaci výsledků práce).

Předloženou diplomovou práci Pavlíny Běhalové **doporučuji k obhajobě**, považuji ji za přínosnou, ale vzhledem k výše uvedeným nedostatkům navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

České Budějovice, 23. 1. 2008

doc. Míchaš Kaplánek, Th. D.